

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 04.06.1997
KOM(97) 257 endelig udg.

97/0149 (COD)

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om tilsluttet telekommunikationsudstyr samt
gensidig anerkendelse af
udstyrets overensstemmelse

(forelagt af Kommissionen)

RESUME

Dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsluttet telekommunikationsudstyr, "teleudstyrsdirektivet", udgør et betydeligt fremskridt med hensyn til de forskriftsrammer, der skal danne grundlag for et virkelig konkurrencebaseret EU-marked for telekommunikationsudstyr, hvor der samtidig er frit udbud af teletjenester.

Direktivet erstatter to rådsdirektiver (91/263/EØF om teleterminaludstyr¹ og 93/97/EØF om satellitjordstationsudstyr²) og forenkler anvendelsen af to andre rådsdirektiver (93/68/EØF om overensstemmelsesmærkning³ og 89/336/EØF om elektromagnetisk kompatibilitet⁴).

Direktivet vil gøre det lettere for nye teknologier at trænge hurtigt frem på markedet, og det vil tilskynde konkurrencedygtige virksomheder og fabrikanter til at udnytte de stordriftsfordele, der byder sig i kraft af det indre markeds størrelse og adgangen til andre markeder, hvorom der er indgået aftaler om gensidig anerkendelse.

Direktivet supplerer eksisterende horisontal EU-lovgivning og er i fuld overensstemmelse med den globale metode i forbindelse med prøvning og certificering. Med hensyn til produktansvar er der indbygget bestemmelser i teleudstyrsdirektivet svarende til bestemmelserne i Rådets direktiv 85/374/EØF⁵ (produktansvar), hvorved telekommunikationsspecifikke krav dækkes, og forskriftsrammerne kan suppleres med en balanceret, harmoniseret tilsynsordning.

Hovedelementerne i det nye direktiv er følgende:

- Udvidelse af anvendelsesområdet, idet også radiokommunikationsudstyr omfattes af direktivet.
- En række nye definitioner, der fremtidssikrer direktivet, idet de tager højde for liberaliseringen af infrastrukturer og konkurrence mellem operatører.
- En videreudvikling af begrebet telekommunikationsspecifikke væsentlige krav, hvorved der tages hensyn til den teknologiske udvikling.
- En fleksibel beslutningsproces, der nemt vil kunne anvendes på fremtidige netinfrastrukturer og -systemer.
- En forenklet ordning for overensstemmelsesvurdering, der bygger på princippet om fabrikanterklæringer.

Direktivet supplerer andre lovgivningstiltag på telekommunikationsområdet og er en reaktion på de forandringer på markedet for tilsluttet telekommunikationsudstyr, der er en uundgåelig følge af liberaliseringen af teleinfrastrukturer og -tjenester.

¹ EFT nr. L 128 af 23.5.1991, s. 1.

² EFT nr. L 290 af 24.11.1993, s. 1.

³ EFT nr. L 220 af 30.8.1993, s. 1.

⁴ EFT nr. L 139 af 23.5.1989, s. 19.

⁵ EFT nr. L 210 af 7.8.1985, s. 29.

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Det første skridt henimod en harmonisering af det europæiske marked for teleterminaludstyr blev taget i 1983, hvor Kommissionen og Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) indgik en samarbejdsaftale med henblik på at fastlægge prioriteter for udarbejdelsen af fælles europæiske tekniske specifikationer for terminaler. Et af resultaterne af dette samarbejde var, at Kommissionen fremsatte et forslag til et direktiv om gensidig anerkendelse af prøvningsresultater fra de autoriserede nationale prøvningslaboratorier. Dette forslag blev vedtaget som Rådets direktiv 86/361/EØF⁶. Imidlertid stod det allerede på det tidspunkt klart, at det ville være nødvendigt at harmonisere medlemsstaternes forskrifter på området, for at man kunne skabe et samlet indre marked.

De efterfølgende ændringer i den europæiske telesektor gjorde det muligt for Kommissionen at foreslå endnu et skridt fremad, nemlig en ordning for gensidig anerkendelse af hele typegodkendelsesprocessen, herunder markedsføring og ibrugtagning af teleterminaludstyr. Denne "etstedsbestillingsordning" blev indført med vedtagelsen af direktiv 91/263/EØF, der erstattede det tidligere direktiv 86/361/EØF. Anvendelsesområdet for direktiv 91/263/EØF blev udvidet til at omfatte alle satellitjordstationer med vedtagelsen af direktiv 93/97/EØF.

Med det stigende tempo i teknologiudviklingen, den dramatiske reduktion i udviklingstiden for terminaludstyr, mulighederne i masseproduktionsmarkedet osv., stod det snart klart, at den tid, det tog at fastlægge de retlige foranstaltninger, som fastsat ved direktiv 91/263/EØF og direktiv 93/97/EØF, udgjorde en alvorlig hindring for, at der hurtig kunne etableres et enhedsmarked for teleterminaludstyr.

Der blev observeret følgende tendenser:

- Teleterminal- og radiokommunikationsprodukternes levetid var faldende, helt ned til tre år.
- Udarbejdelsen af harmoniserede standarder var nået til et punkt, hvor de endelige afstemnings- og godkendelsesprocedurer selv i simple tilfælde tog 1½ år.
- Nye telenettyper var på vej ind på markedet og blev installeret hurtigere, end der kunne udarbejdes formelle terminalspecifikationer.
- Liberalisering af infrastrukturerne tilskyndede nye operatører til at gå ind på markedet med en deraf følgende hastig vækst i antallet af net.

Konklusionen var, at lovgivningen om teleterminal- og radioudstyr måtte revideres gennemgribende for at kunne danne et passende grundlag for denne meget konkurrencebetonede og dynamiske sektor.

⁶ EFT nr. L 217 af 5.8.1986, s. 21.

2. FORMÅL MED DET FORESLÅEDE DIREKTIV

Formålet med direktivet er dobbelt:

2.1. Udvidet anvendelsesområde

De eksisterende forskriftsrammer for markedsføring, fri omsætning og ibrugtagning af tilsluttet telekommunikationsudstyr, i form af direktiv 91/263/EØF, gælder i praksis kun for terminaludstyr, for hvilket der gælder fælles tekniske forskrifter eller harmoniserede standarder. Anvendelsesområdet for det nye direktiv er udvidet til at omfatte radioudstyr samt nye og innovative udstyrstyper og fremtidige produkter. De fælles europæiske forskriftsrammer må være fleksible nok til at kunne rumme de tjenesteydelser, som nye netoperatører udbyder og de nye nettermineringspunkter, som de vil stille til rådighed for deres abonnenter ved siden af de eksisterende traditionelle termineringspunkter. Den nødvendige fleksibilitet opnås ved, at der foreslås en fremgangsmåde, hvorved nye nettermineringstyper kan udpeges, før de installeres, og det rettidigt kan afgøres, hvilke væsentlige krav der gælder for de nye nettermineringstyper.

2.2. En forenklet ordning for overensstemmelsesvurdering

Med hensyn til overensstemmelsesvurdering indføres der en ny række procedurer, der skal afløse det nuværende typegodkendelsessystem. Med de foreslåede procedurer opretholdes en passende balance mellem forudgående foranstaltninger og efterfølgende kontrol. Det nye element i denne balanceakt er indførelsen af en produktansvarsordning, svarende til ordningen i direktiv 85/374/EØF om produktansvar. Telekommunikationsprodukter, der ikke opfylder de relevante væsentlige krav, anses for at være defekte, med det resultat at sanktionerne for manglende overensstemmelse øges i en sådan grad, at der kan fæstes lid til fabrikanterklæringerne.

Ved at bygge på tillid til fabrikanterklæringerne kan man nøjes med et meget enkelt sæt regler - regler, der svarer til enkleste af procedurerne i den globale metode i forbindelse med prøvning og certificering. Den foreslåede lovgivning tager højde for den fremtidige udvikling på markedet, hvor tilsluttet telekommunikationsudstyr vil blive en ægte forbrugsvarer.

I direktivforslaget er der taget hensyn til planerne om komplementær lovgivning om telenet og til den forventede udbredelse af telenet og -infrastruktur i hele EU. Den traditionelle definition af offentlig telekommunikation fra monopolteleselskabstiden må ændres, så der tages hensyn til konkurrence, ONP, uafhængige ejendomsforhold, liberalisering mv. Derfor indeholder direktivforslaget to nye definitioner, én vedrørende net og én vedrørende udstyr. Disse nye definitioner gør direktivets anvendelsesområde fleksibelt nok til, at det kan rumme både nuværende og fremtidige kategorier af termineringspunkter, der hver især giver adgang til en bestemt type af nuværende og fremtidige net, og som benævnes åbne nettermineringspunkter. Udstyr, der er tilsluttet sådanne åbne nettermineringspunkter, benævnes tilsluttet telekommunikationsudstyr. En særlig kategori er udstyr til kommunikation ved hjælp af radiotransmission inden for allokerede frekvensbånd.

3. VÆSENTLIGE KRAV

Erfaringerne med den nuværende lovgivning og den teknologiske udvikling har vist, at der er behov for en mindre stram fortolkning af begrebet telekommunikationsspecifikke væsentlige krav og for større fleksibilitet i fastlæggelsen af, hvilke væsentlige krav der skal gælde for de enkelte kategorier af udstyr. Denne fleksibilitet er nødvendig, for at der kan tages hensyn til de særlige behov i forbindelse med nye typer net og til erhvervslivets reaktioner på den nuværende ordning. Desuden skal man kunne reagere på udviklingen på det internationale marked, skiftende politikker, markedspres og den stigende globalisering på telekommunikationsområdet. Den generelle tendens går sandsynligvis mod en reduktion af de telekommunikationsspecifikke væsentlige krav, men for visse nettyper kan det være nødvendigt med nye væsentlige krav.

Alt tilsluttet telekommunikationsudstyr skal opfylde de væsentlige krav i de horisontale direktiver om lavspænding⁷ og elektromagnetisk kompatibilitet. Der fastsættes ingen telekommunikationsspecifikke væsentlige krav vedrørende sikkerhed og elektromagnetisk kompatibilitet.

Direktivforslaget indfører begrebet åbne nettermineringspunkter. Det vil være nødvendigt at fastlægge, hvilke væsentlige krav der er relevante for hver enkelt type åbent nettermineringspunkt. Kommissionen udvælger, med bistand fra Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet (TCAM), de relevante telekommunikationsspecifikke krav blandt de væsentlige krav, der er opført nedenfor. Der kan udvælges et hvilket som helst antal krav fra listen, herunder ingen eller samtlige krav. Der må under ingen omstændigheder fastsættes yderligere nationale forskrifter.

a. Forebyggelse af misbrug af netressourcerne, der medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten for tredjemand

Som eksempler kan nævnes krydstale mellem analoge terminaler og radiointerferens. Dette krav har især til formål at beskytte andre parter end brugeren af en terminal og udbyderen af den nettjeneste, som terminalen er tilsluttet. Det kan være meget vanskeligt at lokalisere det udstyr, der skaber problemer for tredjemand, og derfor er der brug for en ordning, hvor man før markedsføring af udstyret sikrer, at det er konstrueret således, at problemerne undgås.

b. Samfunktion via de(t) offentlige net og EF-dækkende portabilitet mellem åbne nettermineringspunkter.

Hensigten med dette krav er at sikre, at der skabes et enhedsmarked for terminaludstyr, der kan tilsluttes åbne nettermineringspunkter, ved at undgå en urimelig opsplitning af markedet og bundtning af tilsluttet telekommunikationsudstyr med nettjenester. Typisk vil der være tale om at specificere et grundlæggende samfunktionsniveau, f.eks. simpel taletelefoni, men ikke tillægstjenester.

⁷ EFT nr. L 77 af 26.3.1973, s. 29.

c. Effektiv udnyttelse af frekvensbånd, der er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, og som benyttes til radiokommunikationstjenester

Formålet med dette krav er at sikre, at de begrænsede frekvensressourcer udnyttes optimalt. I mange tilfælde vil det være nødvendigt at indgå kompromis mellem kvalitet, kapacitet og tilgængelighed.

4. FASTLÆGGELSE AF RELEVANTE VÆSENTLIGE KRAV

Når Kommissionen udvælger, hvilke væsentlige krav der er relevante, tager den passende hensyn til følgende krav, der er baseret på offentlighedens interesse, udviklingen på de europæiske markeder og den internationale udvikling.

a. Beskyttelse af sundheden

Det være nødvendigt at stille krav til tilsluttet telekommunikationsudstyr for at beskytte sundheden. Som eksempel kan nævnes krav om minimering af sundhedsrisikoen ved radiostråling.

b. Faciliteter for handicappede

Der er en international tendens til at udvide de obligatoriske krav til at omfatte dette aspekt. Europa har ca. 100 mio ældre og 50 mio handicappede, og begge grupper kan drage fordel af særlige terminalfaciliteter⁸. Kravet kunne f.eks. omfatte telefoners kompatibilitet med høreapparater samt operatørkonsoller for synshandicappede i private telefoncentraler. Det må forventes, at kravet vil omfatte en afpasset række af faciliteter, alt afhængigt af udstyrstypen og behovene hos forskellige grupper af handicappede.

c. Faciliteter for alarm- og sikkerhedstjenester

Her kunne der f.eks. være tale om mulighed for at spore nødopkald til de enkelte telefonapparater i private net for at lette arbejdet for nødtjenester, eller mulighed for aflytning efter godkendelse fra en national sikkerhedstjeneste.

d. Beskyttelse af kommunikationshemmeligheden

For at beskytte indholdet af telekommunikationsopkald eller -meddelelser og identiteten af personer, der foretager disse opkald, kan det være nødvendigt at stille krav til telekommunikationsudstyr, der tilsluttes bestemte typer af åbne nettermineringspunkter.

5. OVERENSSTEMMELSESVURDERING

De eksisterende procedurer for overensstemmelsesvurdering har vist sig at være besværlige og dyre at anvende i praksis for terminaludstyrsfabrikanterne. Desuden frygter fabrikanterne, at forskelle mellem medlemsstaternes tilsynsordninger og sanktioner for overtrædelser vil resultere i en opsplitning af markedet.

⁸ "The forgotten Millions: Access to telecommunications for people with disabilities" (Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 1994).

Nærværende forslag tager hensyn til disse aspekter, idet der er tale om en væsentlig forenkling af procedurerne for overensstemmelsesvurdering. Ansvar for overensstemmelsesvurderingen placeres klart hos udstyrsfabrikanten, idet der bygges på tillid til fabrikanterklæringen, samtidig med at produktansvarsdirektivet udvides til at omfatte telekommunikationsudstyr.

Den anvendte fremgangsmåde går ud på at vælge de enkleste procedurer for overensstemmelsesvurdering fra den globale metode i forbindelse med prøvning og certificering. Med hensyn til ikke-radiobaseret udstyr bygger overensstemmelsesvurderingen på principperne om intern fabrikationskontrol (modul A i den globale metode i forbindelse med prøvning og certificering⁹).

I betragtning af risikoen for at forårsage forstyrrelser for andre brugere, når der tændes for radioudstyr, foreslås det, at der stilles større krav i forbindelse med proceduren for overensstemmelsesvurdering for sådant udstyr. Ifølge direktivforslaget skal fabrikanten sikre, at der for hver enkelt produkttype gennemføres alle væsentlige radioprøvningssæt. Endvidere skal den tekniske dokumentation indeholde den fuldstændige prøvningsrapport fra samtlige væsentlige prøvningssæt. Bemyndigede organer har ansvaret for at fastlægge, hvilke prøvningssæt der er nødvendige for at påvise, at de væsentlige krav er opfyldt.

Både ordningen for radiobaseret og for ikke-radiobaseret udstyr, som beskrevet ovenfor, giver fabrikanten mulighed for at vælge mellem at gennemføre prøvningen selv eller benytte et eksternt prøvningslaboratorium. Hvilken mulighed der benyttes vil afhænge af markedet og de enkelte fabrikanters forudsætninger, hvadenten der er tale om multinationale selskaber eller små og mellemstore virksomheder. I betragtning af, hvilket ansvar der påhviler fabrikanten i tilfælde af manglende overensstemmelse, forventes det, at der gennemføres et grundigt og omfattende prøvningsprogram for alle produkter.

I visse tilfælde er de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der kræves gennemført efter den horisontale lovgivning, såsom direktivet om elektromagnetisk kompatibilitet og lavspændingsdirektivet, ikke de samme som de ovenfor beskrevne. I sådanne tilfælde kan fabrikanten vælge at anvende de ovennævnte procedurer til at vurdere overensstemmelsen med de væsentlige krav, der er fastlagt i disse andre direktiver. Dermed er der tale om "etsteds-overensstemmelsesvurdering" for telekommunikationsprodukter.

6. MÆRKNING

Det foreslås, at bestemmelserne om mærkning forenkles. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de væsentlige krav, forsynes med CE-mærket, hvis der er tale om ikke-radiobaseret udstyr, og med CE-mærket samt identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, hvis der er tale om radiokommunikationsudstyr. De "krydsede hockeystave" i det nuværende terminaludstyrsdirektiv vil ikke længere kunne anvendes.

⁹ EFT nr. L 220 af 30.8.1993, s. 23.

7. PRINCIPPET OM GENSIDIGHED I FORHOLDET TIL TREDJELANDE

Ved at indføre fabrikanterklæringer i stedet for prøvning udført af tredjemand skaber man meget åbne lovrammer, der reducerer hindringerne for adgang til markedet betydeligt. Medmindre vores vigtigste handelspartnere indfører lige så åbne systemer, vil de europæiske producenter blive ugunstigt stillet i forhold til producenterne i de andre lande. Derfor bør Kommissionen vurdere, hvor fremskredne forhandlingerne om aftaler om gensidig anerkendelse eller en tilsvarende deregulering hos vores handelspartnere er, når direktivforslaget skal vedtages. Hvis Kommissionen finder, at disse gensidige ordninger ikke er tilfredsstillende, bør man holde fast ved en ordning med typegodkendelse. Når de gensidige ordninger vurderes, bør der tages passende hensyn til de europæiske fabrikanters, tjenesteudbyderes og brugeres synspunkter.

8. RESUMÉ AF DIREKTIVFORSLAGETS INDHOLD

Kapitel I: indeholder 8 artikler med de vigtigste bestemmelser.

Artikel 1	beskriver direktivets anvendelsesområde og sigte.
Artikel 2	indeholder definitioner på de vigtigste termer i direktivet. Den nye term "tilsluttet telekommunikationsudstyr" omfatter alt radiokommunikationsudstyr.
Artikel 3, 4	indeholder en samlet liste over alle mulige væsentlige krav. De relevante væsentlige krav for de enkelte typer tilsluttet telekommunikationsudstyr udvælges fra denne liste. indeholder bestemmelser om udpegning af typer af nettermineringspunkter og fastlæggelse af, hvilke væsentlige krav der er relevante for det telekommunikationsudstyr, der skal tilsluttes de enkelte termineringspunkttyper.
Artikel 5	knytter forbindelsen mellem de relevante væsentlige krav og de tilsvarende harmoniserede standarder. I de tilfælde, hvor der ikke foreligger harmoniserede standarder, gives der mulighed for at henvise til andre relevante tekniske specifikationer.
Artikel 6	sikrer, at der er sammenhæng mellem markedsføring af tilsluttet telekommunikationsudstyr og retten til at anvende sådant udstyr.
Artikel 7	vedrører de procedurer, der skal anvendes, hvis et produkt ikke opfylder de væsentlige krav. Disse foranstaltninger er af en opfølgende karakter, idet de består i berigtigelsesprocedurer, der skal indledes, hvis markedsført udstyr ikke eller ikke længere opfylder de relevante væsentlige krav.
Artikel 8	beskriver fabrikantens produktansvar i forbindelse med produkter, der ikke opfylder de væsentlige krav.

Kapitel II: handler om overensstemmelsesvurdering.

Artikel 9	beskriver sammen med bilag I og II procedurerne for overensstemmelsesvurdering. For ikke-radiobaseret tilsluttet telekommunikationsudstyr er proceduren den enklest mulige, dvs. modul A i den globale metode. For radiobaseret tilsluttet telekommunikationsudstyr må der imidlertid fremlægges yderligere dokumentation vedrørende brugen af radiofrekvensspektret. Her anvendes modul AA i den globale metode. I artiklen fastlægges også en forenklet procedure for radiobaseret tilsluttet telekommunikationsudstyr med hensyn til elektromagnetisk kompatibilitet, og anvendelsesområdet for lavspændingsdirektivet udvides til at omfatte alt tilsluttet telekommunikationsudstyr.
Artikel 10	beskriver fremgangsmåden for udpegelse af bemyndigede organer (- kriterierne for udpegelsen findes i bilag III).

Kapitel III: handler om CE-mærkningsordningen.

Artikel 11	fastlægger, hvilke specifikke bestemmelser der gælder for CE-mærkning.
-------------------	--

Kapitel IV: Udvalg.

Artikel 12	vedrører nedsættelse af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget benævnes Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet (Telecommunications Conformity Assessment and Market Surveillance Committee - TCAM). Udvalget spiller primært en rådgivende rolle. Endvidere beskriver artiklen Kommissionens forpligtelse til at høre repræsentanter for en række vigtige grupper på markedet.
-------------------	---

Kapitel V: indeholder overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser.

Artikel 13	forpligter Kommissionen til at aflægge rapport til Parlamentet og Rådet mindst en gang hvert tredje år. Rapporten skal bl.a. indeholde en vurdering af, i hvor høj grad målene om at skabe et indre marked for tilsluttet telekommunikationsudstyr er nået.
Artikel 14, 16, 17	indeholder en række bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at markedet bringes ud af balance ved vedtagelsen af det nye direktiv og ophævelsen af direktiv 91/263/EØF og 93/97/EØF. Der fastlægges en række overgangsbestemmelser.
Artikel 15	indeholder standardbestemmelserne om gennemførelse af direktivet til national ret, idet det fastsættes, at dette skal være sket senest [midt i 1999].
Artikel 18	heraf fremgår, at direktivet er rettet til medlemsstaterne.

Bilag:

Bilag I og II	indeholder kravet om, at der udfærdiges skriftlige overensstemmelseserklæringer.
Bilag III	indeholder de minimumskriterier, som medlemsstaterne skal lægge til grund ved udpegelsen af bemyndigede organer.
Bilag IV	indeholder de nærmere regler for CE-mærkning.

9. FØLGER FOR DEN EKSISTERENDE LOVGIVNING

Dette direktivforslag tager sigte på at harmonisere markedet for teleterminaler og radioudstyr fuldt ud ved at liberalisere markedsføring og ibrugtagning af sådant udstyr. Forslaget trækker i videst mulig udstrækning på en række eksisterende horisontale direktiver samt på den globale metode i forbindelse med prøvning og certificering.

Forslaget indebærer en rationalisering og forenkling af den eksisterende lovgivning om teleterminaludstyr og satellitjordstationer.

Følgende direktiver og bestemmelser ophæves ved dette direktiv:

Direktiv 91/263/EØF, direktiv 93/97/EØF og artikel 11 i direktiv 93/68/EØF.

Harmoniserede standarder, som der henvises til i beslutninger, der er truffet i medfør af de ophævede direktiver, kan dog fortsat bruges til at påvise overensstemmelse med de væsentlige krav.

10. KONKLUSION

Dette direktivforslag om tilsluttet telekommunikationsudstyr er en tvingende nødvendig videreudvikling af den eksisterende lovgivning på området.

Forslaget afspejler behovet - som udtrykt af producenter, operatører, myndigheder og brugere - for forskriftsrammer, der skaber den rette balance mellem hurtig adgang til markedet og hensynet til de europæiske borgeres behov.

Forslaget er udformet således, at der tages højde for nye typer termineringspunkter, der udbydes af alternative infrastrukturer og net, og direktivet vil spille en rolle i forbindelse med liberaliseringen af markedet for teletjenester og -infrastrukturer i EU fra januar 1998.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om tilsluttet telekommunikationsudstyr samt
gensidig anerkendelse af
udstyrets overensstemmelse

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B¹², og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) I Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse¹³, ændret ved direktiv 93/68/EØF¹⁴, videreudbyggedes foranstaltningerne til gensidig anerkendelse af teleterminaludstyrs overensstemmelse;
- 2) ved Rådets direktiv 93/97/EØF¹⁵ suppleredes direktiv 91/263/EØF for så vidt angår satellitjordstationsudstyr;
- 3) forskriftsrammer, der skal fremme enhedsmarkedet for terminal- og radioudstyr, bør tillade, at investering, fabrikation og salg udvikler sig i takt med teknologiudviklingen og udviklingen på markedet; som følge af liberaliseringen af infrastrukturen er der behov for nye definitioner af nettermineringspunkter og terminaludstyr; generelt drejer det sig om nettermineringspunkterne på de offentlige telenet, men i visse tilfælde, hvor det er i offentlighedens interesse, bør også terminaludstyr beregnet til andre typer nettermineringspunkter, være omfattet af forskrifter;
- 4) ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [xx/yyy/EF] af ... om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtydelser på teleområdet under konkurrenceforhold¹⁶ skal de nationale tilsynsmyndigheder sørge for, at der

¹⁰ EFT nr. L ...

¹¹ EFT nr. L ...

¹² EFT nr. L ...

¹³ EFT nr. L 128 af 23.5.1991, s. 1.

¹⁴ EFT nr. L 220 af 31.8.1993, s. 1.

¹⁵ EFT nr. L 290 af 24.11.1993, s. 1.

¹⁶ Endnu ikke offentliggjort.

offentliggøres detaljerede oplysninger om specifikationerne for de tekniske grænseflader til nettet for at sikre konkurrence på markedet for terminaludstyr;

- 5) de væsentlige krav vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet i Rådets direktiv 89/336/EØF af 3. maj 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet¹⁷, senest ændret ved direktiv 93/68/EØF, er tilstrækkelige til at omfatte tilsluttet telekommunikationsudstyr;
- 6) bestemmelserne i Rådets direktiv 73/23/EØF af 19. februar 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser¹⁸, ændret ved direktiv 93/68/EØF, er tilstrækkelige til at omfatte tilsluttet telekommunikationsudstyr, uanset udstyrets driftsspændingsgrænser;
- 7) det kan være nødvendigt at stille visse væsentlige krav, der gælder specifikt for terminal- og radioudstyr, for at tilgodese offentlighedens interesse;
- 8) uacceptabel forringelse af tjenesten for andre end brugeren af tilsluttet telekommunikationsudstyr bør forebygges;
- 9) harmoniserede grænseflader mellem terminaludstyr og telenet sikrer, at der side om side kan eksistere konkurrencebaserede markeder for både terminaludstyr og netjenester;
- 10) tilsluttet telekommunikationsudstyr kan optage en urimelig stor del af begrænsede ressourcer som f.eks. radiofrekvensspektret;
- 11) Kommissionen kan være nødt til at tage hensyn til visse EF-dækkende krav for at tilgodese offentlighedens interesse;
- 12) de væsentlige krav for en klasse af tilsluttet telekommunikationsudstyr bør afhænge af det pågældende udstyrs karakter og behov; kravene skal anvendes med skønsomhed, så man ikke bremser den teknologiske fornyelse eller hindrer, at den markedsstyrede økonomis behov opfyldes;
- 13) der bør lægges vægt på at sikre, at tilsluttet telekommunikationsudstyr ikke udgør en unødigt sundhedsrisiko;
- 14) telekommunikation er af afgørende betydning for handicappedes livskvalitet og beskæftigelse, og denne gruppe mennesker udgør en betydelig og voksende del af befolkningen i Europa;
- 15) tilsluttet telekommunikationsudstyr kan tilbyde visse funktioner, der er nødvendige for alarm- og sikkerhedstjenester;

¹⁷ EFT nr. L 139 af 23.5.1989, s. 19.

¹⁸ EFT nr. L 77 af 26.3.1973, s. 29.

- 16) tilsluttet telekommunikationsudstyr bør ikke kunne benyttes til at krænke kommunikationshemmeligheden;
- 17) for at Kommissionen kan føre effektivt tilsyn med markedet, er det nødvendigt, at medlemsstaterne stiller de relevante oplysninger til rådighed om nettermineringspunkter, utilstrækkelige eller ukorrekt anvendte harmoniserede standarder, bemyndigede organer og tilsynsmyndigheder;
- 18) der bør foreligge harmoniserede standarder på europæisk niveau for at sikre den offentlige interesse i tilsluttet telekommunikationsudstyrs konstruktion og fremstilling; sådanne harmoniserede standarder kan anvendes til at godtgøre, at de væsentlige krav er opfyldt;
- 19) ifølge EF-lovgivningen er hindringer for den frie omsætning af varer inden for EF, der skyldes forskelle i medlemsstaternes lovgivning om markedsføring af produkter, kun berettigede, såfremt særlige nationale krav er nødvendige og står i rimeligt forhold til målsætningen; derfor skal den indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning begrænses til de krav, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav vedrørende tilsluttet telekommunikationsudstyr; disse krav skal erstatte de relevante nationale krav;
- 20) tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, bør kunne omsættes frit og tages i brug i alle medlemsstater; tilsluttet telekommunikationsudstyr, der ikke opfylder de relevante væsentlige krav, bør betragtes som defekte, jf. definitionen i direktiv 85/374/EØF af 25 juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar¹⁹;
- 21) fabrikanter eller disses befuldmægtigede inden for EF, som er ansvarlige for EF-markedsføring af produkter, der ikke opfylder de relevante væsentlige krav, bør drages til ansvar herfor i henhold til bestemmelser svarende til bestemmelserne i direktiv 85/374/EØF, om nødvendigt ændret ved bestemmelser, der gælder specifikt for telekommunikationsudstyr;
- 22) Rådet vedtog den 22. juli 1993 afgørelse 93/465/EØF om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE-overensstemmelsesmærkningen, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering²⁰; de procedurer for overensstemmelsesvurdering, der skal finde anvendelse, bør vælges blandt de eksisterende moduler, der er fastlagt ved ovennævnte afgørelse;
- 23) der bør nedsættes et udvalg, der omfatter de parter, der er direkte involveret i gennemførelsen af reguleringen af terminal- og radioudstyr, herunder særlig de nationale organer, der er udpeget til at certificere overensstemmelsen, og de nationale organer, der har ansvaret for tilsyn med markedet; dette udvalg skal bistå Kommissionen i at opnå en harmoniseret gennemførelse af forskrifterne, der står i

¹⁹ EFT nr. L 210 af 7.8.1985, s. 29.

²⁰ EFT nr. L 220 af 30.8.1993, s. 23.

rimeligt forhold til målsætningen, og som tilgodeser markedets og den almindelige befolknings behov; repræsentanter for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikkerne og tjenesteleverandørerne bør høres, hvor det er relevant;

- 24) når der foretages ændringer i forskriftsrammerne, er det nødvendigt, at sikre en glat overgang fra de tidligere rammer for at undgå, at markedet bringes ud af balance, og undgå retsusikkerhed;
- 25) teleterminaludstyrsektoren udgør en vigtig del af telekommunikationsmarkedet, der er en nøgelfaktor i EF's økonomi; de direktiver, der gælder for sektoren, tager ikke højde for de forandringer, der forventes inden for sektoren som følge af ny teknologi, udviklingen på markedet og lovgivningen på telenetområdet;
- 26) Kommissionen bør jævnligt undersøge, om der er kategorier af terminaludstyr, der ikke længere behøver at være omfattet af EF-standarder vedrørende grænseflader mellem offentlige net og terminaludstyr, idet der tages behørigt hensyn til fremskridtene med hensyn til liberalisering af udbuddet af offentlige net;
- 27) nærværende direktiv afløser direktiv 91/263/EØF, direktiv 93/97/EØF og artikel 11 i direktiv 93/68/EØF, der defor bør ophæves;
- 28) målet at skabe et åbent, konkurrencebaseret enhedsmarked for telekommunikationsudstyr kan ikke opfyldes effektivt af medlemsstaterne; i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 3 B, kan målet bedre opnås gennem en indsats på EF-plan; idet direktivet begrænses til de mindstekrav, der er nødvendige for at nå det nævnte mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I Generelle aspekter

Artikel 1 *Anvendelsesområde og sigte*

I dette direktiv fastlægges EF-forskriftsrammerne for markedsføring, fri omsætning og ibrugtagning af tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de væsentlige krav

Artikel 2 *Definitioner*

I dette direktiv forstås ved:

a) tilsluttet telekommunikationsudstyr:

udstyr til kommunikation ved hjælp af radiotransmission inden for frekvensbånd, der er allokeret til jord- eller rumbaseret radiokommunikation, undtagen udstyr der udelukkende er beregnet til offentlige sikkerhedsformål

eller

de komponenter, der tillader udstyr, som skal tilsluttes et åbent nettermineringspunkt, at fungere sammen med det pågældende net.

b) åbent nettermineringspunkt:

et termineringspunkt på et telenet, hvor nettets brugere kan tilslutte overensstemmende tilsluttet telekommunikationsudstyr af en type, som det pågældende åbne nettermineringspunkt understøtter. Tilslutningen kan ske via kabel, radioforbindelse, lyslederkabel eller andre elektromagnetiske midler. Et åbent nettermineringspunkt understøtter en eller flere typer tilsluttet telekommunikationsudstyr. I særlige tilfælde, hvor det er i offentlighedens interesse, kan åbne nettermineringspunkter være termineringspunkter på andre net end de offentlige

c) udstyrstype:

udstyrstypen angiver den type åbent nettermineringspunkt, som telekommunikationsudstyret skal tilsluttes via kabel, radioforbindelse, lyslederkabel eller andre elektromagnetiske midler

d) teknisk specifikation:

en specifikation, der indeholdes i et dokument, og som fastlægger, hvilke egenskaber et produkt skal have for at opfylde de relevante væsentlige krav

e) harmoniseret standard:

en teknisk specifikation, som er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i Rådets direktiv 83/189/EØF²¹ med det formål at fastlægge krav på europæisk plan, hvis overholdelse ikke er obligatorisk.

Artikel 3 *Væsentlige krav*

1. Følgende generelle væsentlige krav gælder for alt tilsluttet telekommunikationsudstyr:
 - a) De væsentlige krav i direktiv 73/23/EØF vedrørende sikkerhed, uanset udstyrets spændingsgrænser.
 - b) De væsentlige krav i direktiv 89/336/EØF vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet.
2. Specifikke væsentlige krav, der er relevante for de enkelte udstyrstyper, kan udvælges i overensstemmelse med artikel 4 fra følgende liste:

²¹ EFT nr. L 109 af 26.4.1983, s. 8.

- a) Forebyggelse af misbrug af netressourcerne, der medfører en uacceptabel forringelse af tjenesten for andre end brugeren af det tilsluttede telekommunikationsudstyr.
- b) Samfunktion via net og EF-dækkende portabilitet mellem åbne nettermineringspunkter af samme type.
- c) Effektiv udnyttelse af frekvensbånd, der er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation.

Artikel 4

Fastlæggelse af relevante specifikke væsentlige krav

1. Kommissionen fastlægger, hvilke specifikke væsentlige krav der er relevante for de enkelte udstyrstyper efter proceduren i artikel 12. Ved udvælgelsen af de relevante specifikke væsentlige krav tager Kommissionen, hvor det er berettiget, passende hensyn til:
 - a) Beskyttelse af sundheden
 - b) Faciliteter for handicappede
 - c) Faciliteter for alarm- og sikkerhedstjenester
 - d) Beskyttelse af kommunikationshemmeligheden

De relevante specifikke væsentlige krav offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke typer åbne nettermineringspunkter der findes eller vil blive indført, så snart de er i besiddelse af oplysninger herom. Kommissionen underretter det udvalg, der er omhandlet i artikel 12, i det følgende benævnt "Udvalget", om eksisterende og planlagte typer af åbne nettermineringspunkter.
3. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne af samtlige net offentliggør og jævnligt ajourfører præcise og fyldestgørende tekniske specifikationer om de eksisterende åbne nettermineringspunkter og de udstyrstyper, der kan tilsluttes. Specifikationerne bør være tilstrækkeligt detaljerede til, at der kan konstrueres kompatibelt tilsluttet telekommunikationsudstyr.

Artikel 5

Harmoniserede standarder

1. Når tilsluttet telekommunikationsudstyr opfylder de relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, forudsætter medlemsstaterne, at udstyret opfylder de væsentlige krav, der er anført i artikel 3 og 4, og som er omfattet af disse standarder. Efter fabrikantens eget valg, og navnlig hvis der ikke foreligger nogen harmoniseret

standard, kan overensstemmelse med de relevante væsentlige krav godtgøres ved at påvise overensstemmelse med en teknisk specifikation, der vedrører de væsentlige krav.

2. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at en harmoniseret standard, jf. stk. 1, ikke stemmer overens med de udvalgte specifikke væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 2 og artikel 4, stk. 1, indbringer Kommissionen eller den berørte medlemsstat sagen for Udvalget og indleder proceduren i artikel 12.

Artikel 6

Markedsføring og ibrugtagning

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 4, stk. 1, frit kan omsættes og ikke skal opfylde yderligere nationale forskrifter. Selv om det endnu ikke er fastlagt, hvilke specifikke væsentlige krav der skal gælde for en udstyrstype, må der ikke fastsættes nationale forskrifter herfor, og fabrikanten kan markedsføre produktet, forudsat at det opfylder de generelle væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 1. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav på det tidspunkt, hvor det første gang markedsføres, kan fortsat markedsføres.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tilkobling af tilsluttet telekommunikationsudstyr til passende åbne nettermineringspunkter ikke afvises med begrundelse i manglende teknisk kompatibilitet, hvis udstyret opfylder kravene i artikel 3.
3. Medlemsstaterne sikrer, at tilsluttet telekommunikationsudstyr ved markedsføringen ledsages af dokumentation, der oplyser den potentielle køber eller bruger om, at udstyret opfylder de relevante væsentlige krav, og om eventuelle brugsvilkår, der hænger sammen med de relevante væsentlige krav. Brugsvilkårene bør bl.a. omfatte oplysninger om, hvilken type eller typer af åbne nettermineringspunkter udstyret kan tilsluttes samt eventuelle begrænsninger i brugen som følge af manglende harmonisering af anvendelsen af radiofrekvensspektret.

Artikel 7

Manglende overensstemmelse

1. Konstaterer en medlemsstat, at tilsluttet telekommunikationsudstyr, der markedsføres på dens område, ikke opfylder de relevante væsentlige krav, der gælder for udstyrstypen, træffer den alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at sådanne produkter trækkes tilbage fra markedet, samt at deres markedsføring forbydes.
2. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om enhver beslutning vedrørende manglende overensstemmelse og anfører grundene til beslutningen, herunder om produktet ikke opfylder de væsentlige krav på grund af:

- a) korrekt anvendelse af de harmoniserede standarder, jf. artikel 5
 - b) mangler ved selve de harmoniserede standarder, jf. artikel 5
 - c) anvendelse af en forkert teknisk specifikation.
3. Hvis den manglende overensstemmelse begrundes med, at der er mangler ved de harmoniserede standarder, jf. stk. 2, forelægger Kommissionen sagen for Udvalget inden to måneder, efter at medlemsstaten har underrettet Kommissionen herom.
 4. Kommissionen holder medlemsstaten underrettet om forløbet og resultatet af enhver procedure, der indledes i henhold til stk. 3.

Artikel 8

Ansaret ved manglende overensstemmelse

1. Fabrikanter eller disses befuldmægtigede inden for EF, der markedsfører produkter på EF-markedet, som ikke opfylder de relevante væsentlige krav, holdes ansvarlige for skade som defineret i artikel 9 i direktiv 85/374/EØF og for direkte økonomisk skade som følge af den manglende overensstemmelse. Økonomisk skade omfatter ikke forventet fortjeneste.
2. En fabrikant eller dennes befuldmægtigede inden for EF er ikke ansvarlig for de skader, der er anført i stk. 1, hvis vedkommende kan bevise, at de væsentlige krav, som ikke er opfyldt, ikke var blevet fastlagt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4 på det tidspunkt, hvor udstyret blev markedsført.

KAPITEL II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 9

Procedurer for overensstemmelsesvurdering

1. Procedurerne for overensstemmelsesvurdering i denne artikel bruges til at påvise, at tilsluttet telekommunikationsudstyr opfylder alle de relevante væsentlige krav, jf. artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 4, stk. 1.
2. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der ikke gør brug af frekvensbånd, som er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, undergives intern fabriktionskontrol, som beskrevet i bilag I.
3. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der gør brug af frekvensbånd, som er allokeret til jord-/rumbaseret radiokommunikation, undergives intern fabriktionskontrol samt særlig produktprøvning, som beskrevet i bilag II.
4. Dokumenter og korrespondance vedrørende de procedurer for fabriktionskontrol, der henvises til i stk. 2 og 3, skal udfærdiges på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor den nævnte procedure gennemføres, eller på et sprog, som det berørte bemyndigede organ kan acceptere.

Artikel 10
Bemyndigede organer og tilsynsmyndigheder

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer de har udpeget til at udføre de opgaver, der henvises til i artikel 9. Ved udpegelsen af bemyndigede organer anvender medlemsstaterne kriterierne i bilag III.
2. Kommissionen offentliggør i De Europæiske Fællesskabers Tidende en liste over de organer der er bemyndiget, herunder deres identifikationsnumre og de opgaver, de er udpeget til at udføre. Medlemsstaterne fremsender alle de oplysninger til Kommissionen, der er nødvendige for at listen kan ajourføres.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke myndigheder på deres område der udfører tilsynsopgaver i medfør af dette direktiv.

KAPITEL III
CE-overensstemmelsesmærkning og påskrifter

Artikel 11
CE-mærkning

1. Tilsluttet telekommunikationsudstyr, der opfylder de relevante væsentlige krav, skal være forsynet med CE-overensstemmelsesmærkningen, som beskrevet i bilag IV. Mærkningen anbringes af fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for EF. Om nødvendigt ledsages mærkningen af identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, jf. artikel 10, stk. 2. Det er tilladt at anbringe andre mærker på udstyret, forudsat at det ikke gør CE-mærkningen mindre synlig eller læsbar.
2. Tilsluttet telekommunikationsudstyr må ikke, uanset om det opfylder de relevante væsentlige krav eller ej, forsynes med mærker, som kan vildlede tredjemand med hensyn til betydningen eller udformningen af den CE-mærkning, der er beskrevet i bilag IV.
3. Den kompetente medlemsstat træffer passende foranstaltninger over for enhver, der har anbragt mærkning, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Hvis det ikke er muligt at fastslå, hvem der har anbragt mærkningen, træffes foranstaltningerne over for den, der er i besiddelse af udstyret, når den manglende overensstemmelse opdages.
4. Tilsluttet telekommunikationsudstyr skal af fabrikanten identificeres ved hjælp af type-, parti- og/eller serienumre og navnet på den fabrikant og/eller leverandør, der ansvarlig for dets markedsføring.

KAPITEL IV

Udvalg

Artikel 12

Sammensætning og procedurer

1. Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, benævnt Udvalget for Overensstemmelsesvurdering og Markedstilsyn på Teleområdet (TCAM), der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Udvalget høres om spørgsmål, der er omfattet af artikel 4, 5 og 7.
3. Udvalget kan om nødvendigt høres om effektiviteten i udførelsen af tilsynsopgaverne i medfør af dette direktiv.
4. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse.

Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse, og træffer afgørelse senest en måned, efter at udvalget har afgivet udtalelse.

5. Kommissionen hører periodisk repræsentanter for telenetudbydere, forbrugerne og fabrikanterne. Den underretter med jævne mellemrum udvalget om resultatet af disse høringer.

KAPITEL V

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 13

Undersøgelse og rapporter

Kommissionen undersøger og udarbejder en rapport om direktivets anvendelse og fremsender denne til Europa-Parlamentet og Rådet, første gang senest den [31. december 1999], og derefter hvert tredje år. I undersøgelsen skal indgå en vurdering af, om direktivets anvendelsesområde skal forblive uændret eller indskrænkes under hensyntagen til den tekniske udvikling. Rapporten skal omfatte de fremskridt, der er gjort med hensyn til udarbejdelsen af de relevante standarder, samt ethvert problem, som er opstået under gennemførelsen. Rapporten skal også redegøre for udvalgets virksomhed og vurdere de fremskridt, som er gjort hen imod et åbent marked for tilsluttet telekommunikationsudstyr på EF-plan. Det skal navnlig undersøges, om der fortsat er behov for væsentlige krav for alle de kategorier af terminaludstyr, der er omfattet af direktivet.

Artikel 14
Overgangsbestemmelser

1. De harmoniserede standarder eller dele heraf, som der henvises til gennem fælles tekniske forskrifter, der er vedtaget i medfør af direktiv 91/263/EØF og/eller direktiv 93/97/EØF, kan bruges som grundlag for at forudsætte overensstemmelse med de specifikke væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, indtil Kommissionen offentliggør en meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende om, at de ikke længere finder anvendelse.
2. Enhver typegodkendelse, som medlemsstaterne har vedtaget efter direktiv 91/263/EØF eller direktiv 91/93/EØF, forbliver gyldig.

Artikel 15
Gennemførelsesbestemmelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den [1. juli 1999]. De underretter straks Kommissionen herom. Når medlemsstaterne vedtager disse foranstaltninger, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16
Ophævelse

Direktiv 91/263/EØF, direktiv 93/97/EØF og artikel 11 i direktiv 93/68/EØF ophæves.

Artikel 17
Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder ikraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 18
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Bilag I: Procedure for overensstemmelsesvurdering, jf. artikel 9, stk. 2²²

Modul A (intern fabrikationskontrol)

1. Dette bilag beskriver en procedure, hvorved fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for EF, som varetager de forpligtelser, der er fastlagt i punkt 2, sikrer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes befuldmægtigede anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring.
2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3, og fabrikanten eller dennes befuldmægtigede inden for EF stiller den til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på inspektion i mindst ti år efter det tidspunkt, hvor produktionen af produktet er ophørt.
3. Er hverken fabrikanten eller dennes befuldmægtigede etableret inden for EF, har den person, som er ansvarlig for produktets markedsføring i EF, pligt til at fremlægge den tekniske dokumentation.
4. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere, om produkterne opfylder de væsentlige krav. Dokumentationen skal omfatte konstruktion og fremstilling af produktet samt produktets funktion, herunder navnlig:
 - en generel beskrivelse af produktet
 - konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb osv.
 - de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige for forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt produktets funktion
 - en liste over, hvilke af de standarder, der henvises til i artikel 5, der er anvendt helt eller delvist, samt beskrivelser af, hvilke løsninger der er brugt for at opfylde de væsentlige krav i direktivet, hvis sådanne standarder ikke er anvendt eller ikke findes
 - resultater af konstruktionsberegninger, kontrolundersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter.
5. Fabrikanten eller dennes befuldmægtigede opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen sammen med den tekniske dokumentation.

²² Bilag I og II er taget fra afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 (EFT nr. L 220 af 30.8.1993, s. 23) om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering, der er forklaret nærmere i "Vejledning i anvendelse af de direktiver om teknisk EF-harmonisering, der er udarbejdet på grundlag af bestemmelserne i den nye metode og den globale metode, 1. udg." (Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, 1994, ISBN 92-826-8584-5). Rådet bør tage højde for eventuelle ændringer i disse dokumenter, der kan påvirke formuleringen af bilag I og II.

6. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fremstillingsprocessen sikrer, at det fremstillede produkt er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, som er nævnt i punkt 2, og med de krav i direktivet, der vedrører det pågældende produkt.

Bilag II: Procedure for overensstemmelsesvurdering, jf. artikel 9, stk. 3

Modul Aa (intern fabrikationskontrol samt særlig produktprøvning)

Dette bilag består af bilag I samt følgende yderligere krav:

Fabrikanten skal sikre, at der for hvert produkt gennemføres alle væsentlige radioprøvningssæt. Et bemyndiget organ, som fabrikanten selv vælger, fastlægger, hvilke prøvningssæt der betragtes som væsentlige.

Det bemyndigede organ har ansvaret for, at fabrikanten under fremstillingsprocessen anbringer førstnævntes identifikationsnummer på produktet.

Bilag III: Minimumskriterier, som medlemsstaterne skal lægge til grund ved udpegelse af bemyndigede organer i henhold til artikel 10, stk. 1

1. Det bemyndigede organ, dets leder og det personale, som skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, må hverken være konstruktør, fabrikant, leverandør eller være beskæftiget med montage af terminal- eller radioudstyr eller være netoperatør eller tjenesteudbyder eller nogen af disse personers repræsentant. De skal være uafhængige og må hverken deltage direkte i konstruktion, fabrikation, salg eller vedligeholdelse af terminal- eller radioudstyr eller repræsentere de parter, der er beskæftiget med disse aktiviteter. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og det bemyndigede organ.
2. Det bemyndigede organ og dets personale skal udføre de opgaver, som det bemyndigede organ har fået pålagt at gennemføre, med faglig integritet og teknisk kompetence på højeste plan og være uafhængigt af enhver form for pression og incitament navnlig af finansiel art, som kan påvirke deres bedømmelse eller kontrolresultater, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i disse resultater.
3. Det bemyndigede organ skal råde over det personale og besidde de faciliteter, som er nødvendige, for at det på fyldestgørende måde kan udføre det tekniske og administrative arbejde i forbindelse med de opgaver, det er udpeget til at udføre.
4. Det personale, som skal udføre kontrol, skal have:
 - en god teknisk og faglig uddannelse
 - tilstrækkeligt kendskab til de krav, der stilles til de prøvninger eller kontrolbesøg, der udføres, og en tilstrækkelig praktisk erfaring med sådanne prøvninger og kontrolbesøg
 - den nødvendige færdighed i at udarbejde attester, journaler og rapporter, som gengiver kontrolresultaterne.
5. Det skal sikres, at kontrolpersonalet er uafhængigt. Aflønningen af den enkelte ansatte må hverken være afhængig af antallet af prøvninger eller kontrolbesøg eller af disse prøvninger eller kontrolbesøgs resultater.
6. Det bemyndigede organ skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det privatretlige ansvar dækkes af staten i henhold til nationale retsregler, eller medmindre medlemsstaten selv er direkte ansvarlig.
7. Det bemyndigede organs personale er bundet af tavshedspligt om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor det udøver sin virksomhed) i henhold til dette direktiv eller enhver national retsforordning udstedt til gennemførelse heraf.

Bilag IV: Mærkning til anbringelse på udstyr, jf. artikel 11, stk. 1

1. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne CE i følgende udformning:

Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som vist ovenfor, overholdes.

2. CE-mærkningens højde skal være mindst 5mm.
3. CE-mærkningen skal anbringes på produktet eller på dettes dataskilt. Hvis dette imidlertid ikke kan lade sig gøre, eller hvis det ikke er berettiget på grund af produktets karakter, skal CE-mærkningen anbringes på emballagen, hvis der er en sådan, og på de ledsagende dokumenter.
4. CE-mærkningen skal anbringes synligt samt være let læselig og uudslettelig.

ISSN 0254-1459

KOM(97) 257 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

15 06

Katalognummer: CB-CO-97-245-DA-C

ISBN 92-78-20216-9

**Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2986 Luxembourg**